

C_2022266PL.01001602.xml
11.7.2022

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 266/16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 3 maja 2022 r. – A.T.S. 2003 Vagyonvédelmi és Szolgáltató Zrt. (w likwidacji)/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-289/22)

(2022/C 266/20)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.T.S. 2003 Vagyonvédelmi és Szolgáltató Zrt. (w likwidacji)

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

1)

Czy art. 167, 168 lit. a) i 178 lit. a) dyrektywy VAT (1) należy interpretować w ten sposób, że jeżeli organ podatkowy stwierdzi w odniesieniu do któregośkolwiek z uczestników transakcja świadczeń naruszenie uregulowania szczególnego dotyczącego zobowiązań zaciąganych na mocy umowy podpisanej z podatnikiem lub na mocy umów podpisanych pomiędzy członkami transakcja, lub naruszenie jakiegokolwiek innego uregulowania, takie naruszenie stanowi samo w sobie zdarzenie wystarczające do tego, jako obiektywna okoliczność, aby wykazać istnienie oszustwa podatkowego, nawet wówczas gdy działania uczestników transakcja we wszystkich aspektach jest zgodna z prawem, czy też przeciwnie, organ podatkowy musi również i w tym przypadku wskazać, na czym polega oszustwo podatkowe oraz który uczestnik transakcja i przez jakie działania dopuścił się tego oszustwa? W tym kontekście i w przypadku stwierdzenia naruszenia czy konieczne jest, aby organ podatkowy badał związek przyczynowy pomiędzy naruszeniem obowiązków normatywnych regulujących działania gospodarcze, a prawem do odliczenia podatnika, a tym samym, czy jedynie w przypadku wykazania takiego związku można odmówić podatnikowi wykonania prawa do odliczenia VAT?

2)

Czy z uwagi na przytoczone artykuły dyrektywy VAT, jak również z uwagi na prawo do

sprawiedliwego procesu ustanowione jako zasada podstawowe w art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i ze względu na podstawowe zasady proporcjonalności i pewności prawa, można wymagać od podatnika w ramach ogólnego obowiązku kontrolnego, aby sprawdzić, czy wcześniejszy uczestnik transakcji świadczył wykonalności ustanowione w drodze uregulowań szczególnych przy wykonywaniu fakturowanych świadczeń i spełnił przesłanki, aby działać zgodnie z prawem. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy chodzi o obowiązek cięgi podatnika w trakcie trwania stosunku prawnego, a jeżeli tak, to z jak częstotliwością powinien on go wykonywać?

3)

Czy art. 167, 168 lit. a) i 178 lit. a) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że jeżeli podatnik stwierdzi, iż którykolwiek z uczestników transakcji świadczył nie wykonał swych zobowiązań, po stronie podatnika powstaje obowiązek nie korzystania z przysługującego mu prawa do odliczenia zapłaconego VAT pod sankcją, iż zastosowanie odliczenia VAT zostanie zakwalifikowane jako unikanie opodatkowania?

4)

Czy wspomniane artykuły dyrektywy VAT w związku z zasadami pewności prawa i neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że przy badaniu i kwalifikacji oszukańczego charakteru transakcji, jak również przy ustalaniu istotnych okoliczności faktycznych i ocenie dowodów na to wskazujących, organ podatkowy nie może pomijać przepisów uregulowania szczególnego dotyczącego fakturowanych świadczeń, w szczególności przepisów regulujących prawa i obowiązki stron?

5)

Czy zgodna z przytoczonymi artykułami dyrektywy VAT, jak również z prawem do sprawiedliwego procesu ustanowionego w art. 47 Karty, a także z podstawowymi zasadami pewności prawa jest praktyka organu podatkowego polegająca na tym, że w wyniku kontroli prawa do odliczenia dotyczącego transakcji gospodarczej dokonanej w ramach działalności usługodawczej, można podważyć rzeczywiste istnienie wspomnianej transakcji gospodarczej, udokumentowanej za pomocą faktur, umów i innych dokumentów księgowych na podstawie ustaleń dokonanych przez organ kontrolny w trakcie kontroli, oświadczeń złożonych w trakcie kontroli przez osoby kontrolowane, jak również w oparciu o oświadczenia wydane przez pracowników zatrudnionych za pomocą agencji pracy tymczasowej odnośnie tego, co myśli o ich stosunku pracy, jak kwalifikują go prawnie i kogo uważa za swego pracodawcę?

6)

Czy zgodna z przytoczonymi artykułami dyrektywy VAT, jak również z prawem do sprawiedliwego procesu ustanowionego w art. 47 Karty, a także z podstawowymi zasadami pewności prawa jest praktyka organu podatkowego polegająca na tym, że wybór podatnika prowadzenia swojej działalności gospodarczej w taki sposób, który umożliwia mu obniżenie w maksymalny sposób jej kosztów, jest kwalifikowany jako sprzeczne z prawem wykonywanie jego uprawnień, i na tej podstawie organ podstawkowy korzysta z prawa do przekwalifikowania umów w taki sposób, iż tworzy ona umowy pomiędzy stronami, które uprzednio nie były związane umowami?

(1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).